



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1355/2024
06.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Мирјане Андријашевић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиље АА из ... – ..., чији је пуномоћник Душан Мијатовић, адвокат из ..., против туженог „GRAND CASINO“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Мирјана Младеновић Париповић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 202/22 од 14.09.2023. године, у седници већа одржаној 06.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 202/22 од 14.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 115/16 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи решење туженог број .../... од 07.12.2015. године, којим јој је отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа уместо враћања на рад исплати осамнаест зарада које чине износ од 1.171.959,84 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 290.250,00 динара. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен захтев туженог, па је обавезана тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 213.000,00 динара, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован део захтева туженог за накнаду трошкова поступка, од досуђеног до траженог износа од 290.250,00 динара, за износ од 77.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 202/22 од 14.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 115/16 од 18.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију.

Поднеском од 05.12.2024. године, пуномоћник тужиље је повукао изјављену ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 3) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 - други закон) - у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3) ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Имајући у виду да је тужиља, преко пуномоћника, повукла ревизију, то је ревизија у смислу наведене законске одредбе недозвољена.

Са изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд није одлучивао о захтеву тужиље за ослобађање од плаћања судске таксе на ревизију и на одлуку о повлачењу ревизије, будући да одлуку о томе, сагласно одредби члана 10. став 2. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ... 95/18, 91/25), доноси првостепени суд.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић